

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibus, Qvarvm permultæ antehac nunquam
in lucem prodire

Complectens Sanctos Mensivm Septembris Et Octobris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10262

De S. Noitburge virgine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77413)

Gen. 49. S. Leo Papa eleuat factū corpus S. Vuolfgāgi. Hodiē patriarchæ Jacob benedictio dedit effectum, eum leonis de tribu Iuda ca-
 tulus Leo Papa ad prædam ascendit, & Leoninis effossum manibus beatum Vuolfgangum, deprædato tumulo, lætus victor transtulit. Transtulit confessor confessor
 rem, sacerdos sacerdotem, Papa pontificem, pius pium, dilectus Deo comparem.
 Victor victorem terrenorum transtulit: iacentem in tenebris luci reddidit: quia ve-
 ræ lucis eum amatorem nouit. Dat alter alteri testimonium: ille diligens leuandū,
 ille leuatorem.

for. * vac- Memoriā igitur tanti talisque patris * venerantes, agendam exemplorum eius
 remur lumine, luceatque cordibus nostris virtutum eius radius: vt non tantum corpore in-
 terferimus tantæ solennitati, sed & mentis intentione. Hortetur etiam hodiernæ festi-
 uitatis nos amor & timor. Amor pro patre, quia de eius gloria gaudemus: timor pro
 pastore, quia pietatis præcedentem gressibus, nullis meritorum assequimur vestigijs.
 Laudemus eum, qui fecit illum laudabilem: quodque ipse dignis consecutus est me-
 ritis, & nos eius precibus assequamur, præcedentis insistentes vestigijs. Attendamus
 Ephes. excitantem, qui dicit: Exurge qui dormis, exurge à mortuis, & illuminabit te Chri-
 stus. Quam vocem quia beatus pater Vuolfgangus non surdus auditor audiērat, sed
 cordis oculos à somno acedia manu sollicitudinis castigabat, à mortuis exurgēs ope-
 ribus, vitæ immortalis particeps effectus est.

Et nos quoque tanti patris accensi exemplo, torporem negligentia spernentes,
 sanctarum vigiliarum studijs insistentes, illuminationem celestem crebro cordis im-
 petremus clamore. Peccator es? clama, vt salueris. Iustus es? clama, quō salueris.
 Tribulatus es? posce leuamen. Securus es? gratias age. Non fit tempus, quod vacet
 negligentia: sed insumatur labor continuus pijs operibus, & in omnibus, quæ agi-
 mus, laudetur Dominus. Sit nobis ante oculos labor pij patris: sit ante oculos mer-
 ces laboris. Suo nanque corpori non pepercit, vt animam saluam faceret: & deli-
 cias paruipendens corporeas, societates promeruit Angelicas. Iste labor, merces
 ista: felix labor, & merces felicior. Aestimare ergo, quanti sit apud Deum meriti, qui
 vt patefaceret dignitatem, quam in cælo habet eius anima, terram de terra leuari vo-
 luit laudis gratia.

Nullū tem-
 pus ocio
 transmi-
 tendum.

HISTORIA SANCTÆ NOITBURGIS VIR-
 GINIS, EX QVODAM EGREGIO MS. CODICE.

per F. Laur. Surium alio stylo succinctè descripta.

31. Octobr.
 Iste Pipinus
 fuit Caroli
 Marcelli
 pater.

Plestrudis
 extruit Co-
 loniæ vir-
 ginum mo-
 nasterium.

Grimoaldus
 interficitur.

Iohan. 14.

VIT apud Francorum gentem Pipinus, Ansigisi Ducis
 filius, equitum magister, siue, vt tum dicebatur, Maior
 domus. Is in matrimonio habuit fœminam nobilissimā
 Plestrudem, ex qua suscepit duos filios, Drogonē, quem
 Campanis Ducem dedit, & Grimoaldum, quem regie
 aulae præfecit, vt is quoque ea causa Maior domus sit ap-
 pellatus. Cum autem animū ad Alpaidem pellicem ad-
 uerteret Pipinus, Plestrudis eius legitima coniū cum mul-
 tis opibus Coloniam Agrippinam se contulit, atque illic
 in honorem sanctissimæ matris Dei insigne virginum mo-
 nasterium condidit, idēque amplissimis muneribus auxit
 & dotaui, cum neptē sua Noitburge virgine religiosè & piè viuens. Quam quidem
 virginem Noitburgem cum illa sanctè insitueret & educaret, filij eius Drogo & Gri-
 moaldus volebant puellam cuidam nobili despondere, nisi morte impediti essent:
 alter quidem febre abreptus, alter à Rangario quodā, apud aram S. Lamberti orans,
 crudeliter interfectus.

Sed quod illi facere non poterant, cognati virginis exequi constituerunt. Id verò
 vbi illa apud materteram suam Plestrudem degens percepit, prorsus abnuic: mor-
 talesque sponfos omnes fastidians, totam se ad deprecandum Dominum contulit:
 confidensque sermoni eius, quo ait, Quòdcunque petieritis patrem in nomine meo,
 hoc faciam: obnixè illum rogauit, vt prius ipsam à vita tolleret, quàm sineret vim à
 cognatis perpeti, Magna sanè & eximia virtus in tam delicata & nobili puella, vt flo-
 rente etate, Christo immortalis sponso, cuius ardebat amore, regnū mundi & omnē
 eius ornatum atque oblectamenta longè posthaberet, Christusque ei vita esset, &
 mori

DE S. NOITBURGE VIRGINĒ.

III

mori lucrum. Nec defuit Christus deprecanti, qui nunquam deserit sperantes in se: sed incontaminatam atque sanctissimam animā eius ex huius vitæ laboribus & angustijs ad se in suum regnum celeriter euocauit. Porro ipsum etiam exanime corpus cohonestauit insigni miraculo, duobus luminaribus, altero ad caput, altero ad pedes eius diuinitus ardentibus: fortassis significare volens, quā illa fuisset intellectu excellenter illuminato, & affectu repurgato. Solet enim in diuinis literis per caput intellectus, per pedes affectus accipi. Ad tam diuinum autem & inusitatum spectaculum populus frequens vndique accurrit, & plerique eius materteræ illud indicārūt.

Ea verò cum suis aduolat, videre cupiens tantum miraculum. & lætatur quidem singulari Dei beneficio, sed non minùs dolet tam repentino sanctæ ac Deo dilectæ virginis decessu. Manant ab oculis lachrymæ, rebus planè contrarijs, gaudio & mœrore eas exprimentibus. Accedebat certè nouus hic dolor ad superiores eius calamitates multiuariasque afflictiones, orbitatem mariti Pipini & duorum filiorū Drogonis & Grimoaldi. Vnicum solatium in Noitburge relictum videbatur, quod cum illa extincta pariter ablatum est. Sed probabat eam Dominus, vt solet electos suos. Porro autem Colonienſes eius, diulgato eo, quod diximus, luminarium miraculo, ita vt par erat, sacrum virginis corpus honorabant vigilijs, precibus, & accendis luminibus. Cumque ad templum deportaretur, magna accessit populi frequentia, congruis & debitis officijs illud prosequens, vt opportuna eius suffragia impetraret.

S. Noitburgis imperat à Christo corporis sui dissolutionem.

Colonienſis, um studiū erga lacrum eius corpusculum.

Accidit tum res admiratione dignissima. Cùm enim inter sacri funeris exequias, alterius defuncti cadauer in templum inferretur, & iuxta eius feretrum deponeretur, vt præclara virginis merita elucerent, ad vitam defunctus ille redijt, palàm affirmans, se sanctæ Noitburgis meritis & precibus à mortuis excitatum. Quæ res omnibus non immeritò summæ admirationi fuit, coëgitque eos laudare præpotentem Deum, qui est mirabilis in sanctis suis. Celebratis funeri eius exequijs, in beati Petri Apostoli ecclesia coram summo altari corpus humatum est. Crebrescentibus inde ad tumulum eius miraculis, tam celebre nomen eius effectum est, vt illa ecclesia sanctæ Noitburgis à Colonienſibus diceretur. Floruit sacra virgo anno Christi plus minus septingentesimo. Postea autem virgineum corpus eius translatum est in Carthusiam Confluentinam, vbi hodieque reuerenter asseruatur, in laudem & gloriam Christi sponsi virginum & Virginis filij: Qui cum patre & spiritu sancto viuit & regnat in secula seculorum,

Mortuus eius meritis redit ad vitam.

Psal. 67.

Transfertur corpus eius in Carthusiam Confluentinā.

Amen.

SS. GENESII Diaconi & Lucillæ filia eius, martyrium describitur in gestis S. Stephani Papæ, 2. Augusti, Tomo quarto, quorum memoria 31. Octobris ab Ecclesia celebratur. Itaque Lectorem eò remittimus.

DEO LAVDES ET GRATES.

Faint, illegible text in the upper section of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Second section of faint, illegible text, continuing from the upper section.

Third section of faint, illegible text, appearing as a distinct block.